ରେଗଭଣ୍ଡ୍ର ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥାୟନମଃ

କେଉଁ ଭାଗବତର ନାଗେଶ୍ୱର, ଭଣ୍ଡରୁ କେତେବେଳେ ହୃତ
ଗବେକ୍ଷ, ଭଡ୍ଡପାହହୁକ ଠେଗବହନ୍ତ ଭଥା ପଶୁହବ ବଣ୍ଡପଚବ
ଭଦ୍ଦବବୋଲଗ, ଭଷ୍ଟାଘେ ଅଭାଉ ନବନ୍ଦୁଉଲା । ୧ ।
ଷୀଣଅଣ୍ଡାତାର ଓକ୍ଟୁଣଅଙ୍ଗ, ଗଷ୍ଟଉପବକୁ ଗୃଶଶ୍ରେଡେଳ,
ଶିଘଲମଣଉ ଯେବେଭମାଡ଼ବେ; ଷଣେ ନଛଡଇ ଛଓବେଷେହେଲେ,
ଘାପା ଭା ଲମ୍ପଟ, ଖଗ୍ଦଦନରେ ଶୁଚ୍ଚେ ପଟପଟ । ୨ । [ବଠଜ]
ଗାତବେହଭାବ ମୃଘଲଲମ୍ବ, ଗୋଜଦୁଉହରେ ବଦଣଦମ୍ଭ,
ଗାଭହ୍ତବକୁ ମାରେ ତୁହାଉ, ଗୁଞ୍ଜି ବାବେ ଧପଧପ ଶୁହଉ, ଗଭା
ଗଭେ ଝାଳ, ଗଲଜାଶ୍ଚଙ୍କର ଭନ୍ତଲବେଜ । ୩ । (ଚେଙ୍ଗୀ)
ଘଟଘଟଶୁଚେ ଘଟନୃହର, ଘଡଢୋଇ ଭଜଢ଼ପରେ ବଢ଼, ଘଡ
ଷଣେ ଗଲାପଡଉବପ, ଘଟଣଥାଳ ପଟବ ପଦୃଣ, ଘଳଦେଣୀ
ବାଳା, ଘଟିଥାଏ ଭଣାମହିବେଳା । ୪ । [ଘୋରଣା]

( )

ଅଙ୍କପରେସେ ଘାଟୁଅଛ, ଅଙ୍ଗୀକାରକରେ ଦେଦେଜଣସ୍ୱର
ଅଛସ୍ୱଖଘରେ ଶୀତକାଳରେ, ଉଶାନୁହଇସେ ଭଗଭୂଲରେ,
ଊରକୁ କ୍ଷମ, ଉତ୍ତମା! ଓଝେମେ କହକନାମ । ୫ । (ଅଙ୍ଗୀ)

ଚନ୍ଦ୍ରିପାଉବୃକ ସେକେଇଁ ବାଭ, ଚଳନ୍ତିପୁଅଇ ଦେହକପର,
ଚଉଷଷ୍ଠୀ ଏ ଚମକଣରେ, ଚଉଚଉଯାଏ ଚଞ୍ଚଳଣରେ, ଚମକୁ.ନ
ଏଛ, ଗୃହଇ ଅଳତ ଜୀବନୁପଁଇ । ୬ । [ସୁର]

ଛଣ୍ଡାରାବ ନାଠୀକାଠୀରୁବନେ, ଛଟକେ ଗାଡସ୍ପାଉରରେ
ଖେଳେ, ଛେଟଅଟେ ଲମ୍ବମ୍ବଏଜଠିଲେ, ଛଡଇବାଡ଼େ ସେ ଛଇରେ
ଦେଲେ, ଛଇକାରମଣୀ, ଛମାସକେ କନ୍ଧପାଲୁକପୁଣି । ୭ । (ଜୋବ୍ର)

ଯୋଡଏନୁହେସେ ଯୋଡଏଫାଲ, ଜମାଇବେଇଛି ଜପରେଠ଼କ
ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ଅଟଇମୂଳ, ଯିବେଉଣାହୋଇ ଯୋଷପବନ୍, ଯତନେ
ବର୍ତ୍ତୁଳ, ଜଡଇଥାନ୍ତି ସେ ସଦାକାଳ । ୮ । [ଫରୁଷ]

ଝିଲ୍ଲିଝିଲ୍ଲିରେ ଝଡାଉଝଡ଼ହୋଇ, ଝୁଲ୍‌ ମାଇଅଣ୍ଡିବନ୍ଧୁଇ, ଝାଡ଼
ଦେଇ ଝାଙ୍ଗ ମାଡଇଯେବେ, ଝରବଦ୍ଧଗାତେ ପଶଇତେବେ,
ଝାଳବନ୍ଧୁପଜେ, ଝଟଭରେଲେଉଠନ୍ତି ସେଗାଠେ । ୯ ।

(କେଲୁପପଠା)

ମାରଜରେ ଥାଇ ଗର୍ଜିରହନ୍ତି, ନାହିଁ ନର୍ଦ୍ଦରଇ ଯେତେ-
ପଡ଼ିଲେ। ନଣବଦେବଲେ, ଦୁଲୁକ ଦେଲେ, ନବରଡ଼ଯାଏ ବୁଲି,
ଉଦେଲେ, ନଦୀନକରଣ, ନାମଟି ଏହାର ଉହରୂପଣ । ୧୦ ।
[ନାଦ୍ବା]

ଠୋକାଠୋକିଦୁଇ ଅଟନ୍ତି ସେହୁ, ଠୋକି ଦେଇଥାଏ ଭଣା-
ଦେଖାଇ, ଠକଠକର ମାଡ଼ଇଠୋକା, ଟିକାଏ ସୁରଣ ଦରଇଏକା,
ଠଲରେ ପଡ଼ଇ, ଠାଣପରେ ଚନ୍ଦୁଁ ଲୁଗାପିନ୍ଧଇ । ୧୧ ।
[କୋଦପ ଓ କଣ୍ଠୀ]

ଠିପଟିଥାଇବର ସେସବାକାନେ ଠୋଳାଧର ଗାଛ ମଣିକ୍ଷାରଲେ
ଠିକେରାଭିତରୁ ନସକାଢ଼ଇ, ଠେପିନାଳିଆରେ ନେଏପକାଇ,
ଠାବେଠାବେ ଯାଇ, ଠକାଠ ମାଡ଼ ଫଳଉପୁଜଇ । ୧୨ ।
(ଚେଣ୍ଡା)

ତେଙ୍ଗପୁଣ୍ଡେଣ୍ଡେ କଣା ଗାଣ୍ଡି ରେ, ତାଙ୍ଗଗୋଟିଏବ ଦେରେ
ଚୁଣ୍ଡରେ, ତବତଣ୍ଡେର ମାଡେଲଗନ୍ତି, ତାକିବାହାକୁ ବାହାର
ଯାଇ, କୁହାଏ ଶରୀର, ତକାମୁଖପର ଗୁଲତାହାଇ । ୧୩ ।
(ପିଚ୍ଛିକାରୀ)

ତମନ୍ତ୍ରେ ଶାଖ ସେଦୁଇଜଣ, ତାଳେବଣାରେଁ ପୁରନ୍ତ ସେଙ୍କାଣ,
ତଙ୍ଗେ ଉଠାଉଠି ହୋଇସେଲନ୍ତ, ତାମଣା ନାଗପଣ ଘୁଁଷାରନ୍ତ
ହାଲେତଳକର, ତଷାପଣଶୁରେ ମାରେକଠେଇ । ୧୪ ।

(କମାରଭନ୍ଥା)

ଫଟାଟୋପବୋଲ ବେ।ଲବୂନାଢ଼ଁ, ଅନେକ ଶୀଗ୍ରେ ମଣ୍ଡଳୀ
ହୋଇ, ଅଷ୍ଟଦୁଇବାଟ ଉଳଉପର, ଅଣ୍ଡାଳଥଣନ୍ତ ପୂରଇକର,
ଫସେଣ୍ଟବପିମାଡ, ଅଙ୍ଗିରେ ଉଶନ୍ତ ଗୋଟିଏବାଟି । ୧୫ ।

(ପୋଲ୍‌ଷ୍ଟ)

ଛଣଗୋଟି ଫୁଲ ଦୁଇଗାଟଛେ, ସ୍ତ୍ରୀଚୀମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଛତର୍ଣ୍ଣରେ,
ଉହାଇଉହାଇ ଠେଙ୍ଗାପେଲନ୍ତି, ଉଳବାଟେ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତ ।
ଭାଉଯାଏଲ୍ପଟି, ଉର୍ଦ୍ଧ ଉତ୍ତରେ ବାଲଯାଏ ପଡ଼େ । ୧୬ । [ଚ଼ୁଭ]

ଥାଳଅପରିସ୍ପେ ଫନ୍ଦାଛେବାଟ, ଅଗ୍ନଗୋଳାହୋଇ ବଉଉଂଟ,
ଥାଏତାଉତରେ ଅଳ୍ପଅଲପ; ଥାପନ୍ତ ଲମ୍ବ ଗୋଟାଏ ସେ କାପ
ଥବନ୍ଦରେ ଥାଏ, ଥମ୍ଭନୋହ ସବେ ଛଟାଦେଖାଏ । ୧୭ ।

(ଦୀପ)

ଦୁଇପାଲଙ୍କରେ ଲଳକୋଣିଆ, ଦଶେ ମଙ୍ଗିଳାକ ପାଲ ବଣିଆ,
ଦେଇଥାଏ ଦୁଇଗୋଡଓପାର, ଦେଖି କଣାକଳା ଦଅନ୍ତ ମାଧ
ବୁଝିବ ଯୋଦର! ଦଅଲଦ ଲଘ ନାମ ଏହାର ୧୮ । (ଶଗଡ)

ଧୀରେ ଛିଡାହୋଇ ଅଣାଇ ଦେଇ, ଧଇ ଫ ଲଅମେ ପ୍ରାଇଦେଇ,
ଧଗ୍ଧଗହୋଇ ଜଳଉପର, ଧନ ଲ ମ ଇନ୍ତ୍ରି ମୋହେ ଧୂମର,
ଧାଇ ଗୃହଯାଇ, ଧନରେ ଅପୂର୍ବପାଇଟି ନାହିଁ । ୧୯ । (ଢଅଢ)

ନାଗର ନାଗରୀ ଯେତୁ ଲକଣ, ନାଗରୀର ବାଡ଼ ପୋଛିଠା ଜାଣ,
ନଠାଇକୁଠାଇ ଧୂଳ ଉଠାଇ, ନାଠକଲ୍ପର ମନ ଉ ଛଇ,
ନଡରଇନାହିଁ, ନଇରେ ଯେଗାଡ ଦେଖାଇ ଥାଇ ୨୦ ।
[ମେମଦସ୍ତା]

ପଟିଟି ପଦରେ ପଞ୍ଜରି ଶୋଇ, ପୃଷ୍ଠ ଦେଇଥାଇ ଏଣାଇହୋଇ,
ପେଇପେଲ୍ଲଇଷ ପଠେ କଣାରେ, ପଡଲେ ଖେଳଇ ତାର ଉପରେ
ପଗ୍ରଇ ବହ, ପୋଷ୍ଟିରେ ବଗ୍ରର ପେଡି ସନ୍ଦେହ ୨୧ ।(ବେହା)

ଫଳମାତ୍ର କପେ ଫାଳଅ ଦୁଇ, ଫଟାପଦ ଦଶେ ଫଟା ନୁହଇ.
ଫନ୍ଦ ସନ୍ଧାଇଣ ଦୁଅନ୍ତି ଗାଢେ, ଫିଟାଇଲେ ମେଢ଼ ବାକୁନଗ୍ରଡେ ।
ଫେଇଡା ଉଡରେ, ଫନ୍ଦାଅନ୍ତି ଗୋଟେ ବାଟେ ଚେଙ୍ଗରେ ୨୨ ।
(ପୋଷ୍ଟ ଛନ୍ଦା)

ତେଜ ତ୍ରିପାର ତାର ପଇପଟ, ବାନ୍ଧିଥାନ୍ତି ଢଉ ଢଳକୁ ଘେଟି,
ବାଳା ନ ପୂରିଇବାମ୍ଭେ ଲଦ୍ୟନ୍ତ, ବାଡ ଜାଢ ହୁଏ ଢଡ଼ିକୁ ଅଡ,
ବାନ୍ଧର ବଗ୍ରବ, ବେଳରୁ ହୁଅନ୍ତି ଭଲ ଅପାର ୧୩ । (କୁବା)

ଭଜ୍ରି ଭ ଅକୁଣ୍ଠ କୋହରୁ ବଣା, ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଇ ଭଡରେକଣା
ଭବିନାଏ ବାଳ ପୂରାଇଦେବେ, ଭଟେଲ ଗଲପଟେ ବୁଝାଇଦେଲେ,
ଭାଲ ଙ୍ଗ ହସନ୍ତ ! ଭଣ୍ଡବୋଲ ଏହା ବୋଲବୁ ନାହିଁ । ୧୪

(ଗୁଲୁଣୀ)

ମନା ଓପାରତା ପୁଥିଳପେଟ, ମୂଦ ହୋଇବର ନଥାଏ ବାଟ,
ଦୂଳପବ୍ର ଅଗ ନଗ୍ନଟ ବୋଟାଏ, ମାଇଲେ ଭନ୍ଧିରେ ଉତ୍ତମ ହୁଏ,
ମେଳରେ ନବେଳ, ମନବୋଧ ବାଳ ପଡଇ ଗଳ । ୧୫

(ଓଳପ)

ଢଳରେଭାଦ୍ୱାର ଅଟଇ ଘର, ଜବେ ଭଗ୍ନ ଭଗ ଗ୍ରୁଲନ ବାର
କୋଗାଇ ଲଢରେ ମାତବାଟଇ, ଯେବେ ନୂଇଁ ଦେବମୁଦହୁଅଇ
ଜବ ଥାଣ୍ଟଡ଼ାଳ, ଭାଷିରେଉଠାଇ ଦେଲେ କର୍ଅନ । ୧୬ ।

(ଢକ୍ଷୁପ)

ରଷିକା ରଷିଢ ଚେଦ୍ ଯୋଡଏ, ରଫିକାକଣା ମେଲଦେଇ ଥାଏ,

ରସିକ ଭୁଞ୍ଜାଇ ଭୁଞ୍ଜାଇ ଯେବେ, ରସ ମନ୍ତ୍ରି ଜାଉ ହଜଇ ସର୍ବେ
ରମ୍ୟ ହୁଏ ସ୍ନିଗ୍ଧ, ରସ ପଦ୍ମଦଳେ ଡିଅଇ ଲୁବ୍ଧ । ୧୭ ।

(ମଧୁ ପେଷଣା)

ଲଳନା ଗୋଟିଏ କଣାଡା ମଝି, ଜମ୍ବୁକର ଗୋଟେ ଦାଅନ୍ତ ଖଞ୍ଜି
ଲଭବଡ଼ଙ୍କର ଦେଲେ ବୁଲାଇ, ଲଳପର ଚେହୁଁ ବନ୍ଧ ପଡ଼ଇ,
ଲଗାଲା ଅଟଇ, ଲାଗଇ ବାଳରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ୧୮ ।

(ଚେନ୍ନପଣା)

ବାନ୍ଧବୀ ବାନ୍ଧବ ଯୋଡିଏ ଯେତ୍ତେ, ବାନ୍ଧବୀଭଲେପଡିଥାଏ ଶୋଭେ,
ବାନ୍ଧବୀ ଭାପରେ ହୁଅଇ ଘାଇ , ବଡଭଙ୍ଗରୁବେ ଦଅଇ ଯେଇ,
ବନ୍ଧବୀ ବିଶ୍ବଜ, ବୋଲ ହଳଦରେ ଯେ ଜର ଜର । ୧୯ ।

(ଝିଙ୍ଗିକ୍ରିୟା)

ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦରୀ ଦୁଇ ବର୍ଗର, ସୁନ୍ଦରୀର ଗାତେ ଯତେଶ ସୁନ୍ଦର ,
ସବୁ ଅଗଛାର ଗୋଠା ମୂଳରେ, ଯଭ ସର କର ମନ୍ତ୍ରଇ ଶରେ,
ସୁରସ ବାହାର, ସମସ୍ତ ଜନେ କରନ୍ତି ଅହାର । ୨୦ ।

(ଦଧିହାଣ୍ଡି ଓ ଘୁଅ)

ସଠା ବଟାନୁହେ ମୁଣ୍ଡରେ କଠା, ସୁଭକ୍ଷ୍ମ ମୁନ ମୂଳଭାଙ୍ଗ ମୋଟା ,

ସୂକ ବେଳା ଣ ରଶ୍ମି ମାଢ, ସୂକରେ ଝିକମି କରୁ ନକ୍ଷତ୍ର,
ସୁଖ ସୁଖ ରୁ ନଥ, ସଳଗେ ବଣାହୋଇଯାଏ ହରେ । ୩୧ ।

(ଛଉପଣ)

ଶୀଘ୍ର ଚନ୍ଦରେ ବେଶଲପାଳଅ, ଶିଖେ ଉନଦଣା ଦରେ ଭାଳପ
ସ୍ୱଦସ୍ ମନଳ ଜଭଳ ପର , ସୁବର୍ଣ୍ଣଳହୋଇ ବନ୍ତ ମାଧୁର,
ଶିଉରେ ମୁକୁଟ, ସ୍ୱାବୁମଧ୍ୟଲପ ବାହାର ପଶ୍ମ । ୩୨ । (ନଡଅ)

ହଇସ୍ୱଣ ଦେହରୁ ପସ୍ୱରୁ ଥଦ୍ୱା! ହଠିରୁ ଭଦ୍ରବ ବୋଇଣ ଯାହା
ହୋଇଥାଏ ଗଳାଗଳଅ ତଦା, ହାଦବ ପଞ୍ଚସ୍ ରାହାକୁ ଏଦା ,।
ହସ୍ତଇଲେ ପନ୍ତେ, ହେଉ ନଥାଏ ବାଠ ଗୃହଅନ୍ତେ। ୩୩ ।

(ମୁଷାଙ୍କଲ୍ଯା)

ଷମାବନ୍ଧବୋଷ ପଣ୍ଡିତଜନ! ଶ୍ୟାତ ଏହାର ନାମ ଛେଗରହ,
ଷପାଳଭ ମୁଖୀ ପରୁ କହିଲ, ଖାସା ଅର୍ଥ କଲ ପୁଂସ ବୋଇଲ,
ଶିପଲ ଏବ୍ଦ୍ରଲ, ଷଟେମ ଭୁବନ କବଚନ୍ଦ୍ର ବୋଲେ । ୩୪ ।

ପଦୀପିକା ଗୀତ (ପ୍ରକାଶିତ) ୮୦୫

୨ ଢେଗ ଚକ୍ର ୮୦୯

୩ ବାସୁଦେବ ବିଳାସ (ବନିଦ୍ରୁମ ଗ୍ର ୧୨ ଦ)

୪ ଗୀତେଶ ବିଳାସ (ବନିଦ୍ରୁମ ଘ ୫୬ ଦ)

୫ ଗ୍ରମ୍ପରାଜ ବିଳାସ

୬ ରାମାୟଣ ଚୂଡ଼ାମଣୀ

୭ ପାଞ୍ଚପୋଇ

୮ ନଅପୋଇ

୯ ଛନ୍ଦ ଭୂଷଣ

୧୦ ସାରଙ୍ଗରଙ୍ଗ ବଢ଼ାର

୧୧ କୌଳକଳା [ଷାକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ)

୧୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀଭାଷିନୀ

୧୩ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଗୀତମାଳା

୧୪ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା

ଉପରଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଯଥା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତହେବ

ପ୍ରକାଶକ--ଶ୍ରୀ [illegible] ଶର୍ମା [illegible] ଗଞ୍ଜାମ